

Sevgili Bilim Çocuk Dergisi,

Ben bu dergiyle Sosyal Bilgiler öğretmenim sayesinde tanıştım. Bırakmaya da hiç niyetim yok. Sosyal Bilgiler kitabının kaynakça bölümünde Bilim ve Teknik dergileri yazısını görünce çok gururlandım. Henüz Bilim ve Teknik dergisini okumuyorum, ama olsun Bilim Çocuk da Bilim ve Teknik'in bir parçası değil mi?. Size kısa bir şiir yazdım.

Bilim Çocuk
Haydi çocuklar bilimin öncüsü,
Bilim Çocuk'u okuyalım.
Bilim kutumuz Bilim Çocuk'a
Yeni bilgiler katalım.

Başarılarınızın devamını dilerim...

Nihan Seza Güragaç
Ulubatlı Hasan İlköğretim Okulu 6/E
Ankara

Okumaya Çağrı

Ben kitap okumayı sevmeyen, hatta kitap okumaktan nefret eden biriydim. Yalnızca gazete ve dergi gibi yeni basılan, yeni bilgiler veren şeyleri okurdum. Bunun tek nedeni de eskiden basılmış kitapların yeni bilgiler vermediğine inanmam; çünkü yeni ve ilginç şeyleri okumayı seviyorum. Bu yeni ve ilginç bilgileri de Bilim Çocuk (Bilim ve Teknik) dergilerinde rahatlıkla buluyorum. Bir gün hiç izlemediğim yeni bir bilgi vereceğine inandığım bir film izledim. Filmdeki kadın çevresindeki insanların tüm baskılarına sadece ama sadece kitap okuyarak dayanıyordu. Bundan çok etkilendim. O günden bu yana da hep kitap okurum, o duruma düşmemek için. Kitap okuyalım. Günümüzde çıkan düşmanlıklar, kavgalar, ayrımlar, cahillikten kaynaklanıyor. Kitap okumayan insanlara sadece "kitap, okumamızı güzelleştirir, hayal gücümüzü geliştirir gibi" klasik laflar yerine, kitapların, o kişinin ilgisini çekeceği bir özelliğini söylemek, bence o kişi için kitap okuma konusunda daha etkili olacaktır. Kitapları Okuyalım.

Ayşegül Sapmaz/Hacıbektaş Veli İlköğretim Okulu

SİZDEN
GELENLER

13 Haziran'da
Ankara'da Birinci Ulusal Kâğıt
Uçak Şenliği'ni düzenledik. Pek çok
Bilim Çocuk okuru da oradaydı.
Özgün kâğıt uçak tasarımlarını
uçurdular. Dereceye girenlere
armağanlar verdik.

Ben bir köpeğim. Ama öteki köpeklerden farklı bir köpeğim ben. Değişik özelliklerim var. Kedileri yakalamayı anlamsız buluyorum. Kedileri kovalamam. Başka bir özelliğim daha var, Gözlerim yeşil. Aa, şu an yanımda bir kedi var, kediler de benden korkmazlar, neyse bu konuyu bırakalım.

Benim adım Pıtırıcık, tasmam yeşildir. Gözlerim yeşil olduğu için benim bir özelliğim daha var: Sahibime çok bağlıyım. Havlamayı sevmem; ama bazı durumlar vardır. Sahibime bir şey anlatmak istediğim zaman havlarım. Her sabah kapıcı gazetemizi kapının önüne koyar. Ben zıplarım, patimle kapıkolu iterek kapıyı açarım. Sahibim de her akşam ayakkabılığın yanına gazete parasını koyar. Ben de o parayı alırım, kapının önüne koyarım (Kapıcı nereye koyduğumuzu bilir). Hemen telaşlanmayın, sokak kapısında özel kilit olduğundan hiçkimse açamaz. Parayı filan alamazlar yani. Sonra gider gazeteyi koltuğun üstüne koyarım. Sahibimin oturduğu bir minder vardır, onu televizyon karşısına koyarım. Sonra patimle buzdolabını açar, ayakta durur, kahvaltılık malzemelerini alırım. Sonra onları masaya dikkatlice koyarım. Sahibim o saatlerde uyanır. Gelir birlikte kahvaltı yaparız. Tabii o kahvaltı yapar, ben mamamı yerim. Kahvaltıyı bitirdikten sonra, orada bir tabure vardır, onun üstüne çıkıp, musluğu patimle açıp yıkarım. Sonra sahibim gezetesini okumaya başlar. Ben de bizim özel bahçemize çıkıp, musluğu patimle açarak yıkarım. Sonra patimle kapıyı çalarım. Sahibim kapıyı açar. Patimle ağzımı göstererek acıktığımı belli ederim. Gider, mamamı yerim. Biraz çizgi film seyrederim. Tabii çizgi fimde Tom ve Jerry yoksa, bir şey seyrederim. Türk filmi zaten seyrederim. Çünkü onların konuştuqları hiçbirşeyi anlamam. Akşam olduğu zaman mamamı yer, yatarım.

Hatice Aydoğan
Eskişehir

Merhaba, Ben Ceren.

Biz sınıfta birbirimize kısa kısa mektuplar yazıyoruz. Sözde biz ayda yaşıyormuşuz. Birbirimizi ziyarete gidiyormuşuz. Bununla ilgili derslerde yazılan bir sürü mektup. Şimdi sizlere onlardan birini sunacağım:

Merhaba, Ben Çilek (Ceren)

Buranın adı "Yulaf Gezegeni", ama Dünyalılar buraya "Ay" diye saçma bir ad koymuşlar. En iyi arkadaşlarım Ağaç ve Ay Prensesi (Azize). Buranın okulu çok iyi. Öğretmenler öğrencilerine kızmıyor, onları azarlamıyorlar. Ayrıca dövmüyorlar da. Öğretmenler gayet sevecen davranıyorlar. Bir çocuk ödevini yapmadığında ona gidip soruyorlar: "Niye ödevini yapmadın?". Çocuk eğer bir mazereti varsa mazeretini söylüyor, yoksa öğretmen, "Bir dahaki sefere yap". deyip geçiyor. İki çocuk kavga etse -ki kavga etmezler- onları barıştıracaklarını umuyorum. Bütün çocuklar burada öğretmenlerini çok sever. Buradaki okulda ödev de verilmiyor. Yulaf Gezegeni'nde fabrikalar yok. İnsanlar bir kapsül ile bir öğünlük yemek ve su gereksinimini karşılıyorlar. Çocuklar istediği kadar oynuyorlar, evi dağıtmıyorlar. Burada evler de cam duvarlardan yapılmış. Trafik kazası diye bir şey yok. Hele trafik diye birşey hiç yok. Burda yerçekimi olmadığından bir adımda bir sürü mesafe gidiyorsun. Onun için arabaya da gerek yok. Burdaki okulda ayrıca öğrencilerin sosyal yaşamına karışmıyorlar. Şimdi arkadaşlarımla oynamalıyım. Güle Güle!

Şimdi size biraz da kendi gerçek yaşamımdan bahsedeceğim. Ben büyüyünce arkeolog olmak istiyorum. Ramazan Bayramı'nda şeker toplarken bir apartmanda arkeolog olan birisiyle karşılaştım. En kısa sürede onunla görüşeceğim.

Bu dergi çok güzel .

Ceren Pak
120. Yıl İlköğretim Okulu 5-C
Keçiören/Ankara

Sevgili Dost Bilim Çocuk

Seni bir arkadaşımın elinde okurken gördüm. Onda görünce ben de hemen kırtasiyeciye gittim. 15. sayını böylece elde ettim. Seni alır almaz okumaya başladım. İçinde çok güzel şeyler vardı. Hâlâ da var. Seni ailem de çok beğendi. Ben seni çok beğendiğim için annemler yanımda olmadan sana abone oldum. Bu yazımı da sana 16. sayını ilk aldığım günlerde yolluyorum. Pek uzun olmasa da uzun bir süre sonra sana ulaşır. Bir de sana ağaç ile ilgili bir masal yazdım. Okursan çok sevinirim. İşte sana masalım....!

Küçük Ağaç

Küçük bir ağaç vardı. Bu ağaç hem çiçeklerle hem de diğer ağaçlarla güzel, mutlu bir arkadaşlık kurmuştu. Sonra insanların huyu değişti, kötüleştiler ve bitkilere zarar vermeye başladılar. Böyle olunca da ağacın arkadaşları öldü. Ama sadece küçük ağaç ölmedi. Küçük ağaç buna çok üzüldü. Dostlarının ölmesine dayanamayıp günlerce ağladı. Onu bir çocuk gördü. Ağaca yardım etmek istedi. O akşam arkadaşlarıyla beraber ağacın yanına gittiler. Ağacın yanına ağaç ve çiçekler diktiler. Ağaç yeni arkadaşlar bulduğu için çok sevindi.

Hazal Hürman
Yalova Atatürk İlköğretim Okulu

Bilim ve Düşünce İlişkisi

Bilimden kazancımız daha iyi ve daha akıllı olmaktır. Bir insanın bilgili olması için kitap okuması gerekir. Düşüncenin gelişmesi için de kitap okunması gerektiğinden bilgi ile düşünce arasında bir ilişki kurulabilir. Epi Harmus "İnsan düşünce ile görür duyar. Düşüncüyü kitap, kitabı bilim ve düşünce ortaya koyar" diyerek düşünce ile bilgi arasındaki ilişkiyi belirtir. Düşünce ve bilgi insan varlığını ortaya koyan en büyük iki unsurdur. Bu iki unsur birbirini tamamladığı zaman ortaya bir bilgi ve düşünce dehası ortaya çıkar. Bu bilgi ve düşünce dehasına örnek olarak ünlü fizikçi Albert Einstein gösterilebilir. O düşünceye verdiği önemi, "Düşünen insan, inşaattaki işçiden daha çok çalışıyor demektir" diyerek belirtir. Toplum, insan düşüncesini geliştiren bir kaynaktır. Toplum içerisinde kurulan dernek, vakıf vs. gibi şeyleri yönetecek insanlar, düşünceleri ve bilgileri o toplumu yönetebilecek karakterdeki insanlardan seçilir. Yani bir toplumda önder olmak düşünce ve bilgiye bağlıdır. Düşünceli kimse bilgisiz- bilgili kimse düşüncesiz olamaz. Bu da düşünce ile bilgi arasındaki ilişkiyi tekrar kanıtlar. Gerek toplumda olsun, gerek kültürümüz geliştirmek için olsun kitap okumalıyız. Ayrıca bu vesileyle de düşüncemizi genişletmiş oluruz. Eğer çevremizde toplum hayatı geniş olan bir yaşamımız yoksa kitaplar sayesinde düşünce ve bilgimizi geliştirmek, kendimiz için yapabileceğimiz en büyük görevlerden biridir.

Onur Pişkin